

Folketingets Socialudvalg

Dato: 23. februar 2012

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. januar 2012 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 119 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).**

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

DHO/ J.nr. 2012-412

Spørgsmål nr. 119:

"Af servicelovens § 64, stk. 3, fremgår: "Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2. Socialministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen." Ministeren bedes oversende denne bekendtgørelse samt redegøre for eventuelle øvrige retningslinjer for politiets bistand ved beslutninger om anbringelse af børn og unge."

Svar:

Bemyndigelsen i servicelovens § 64, stk. 3, der giver ministeren med ansvaret for det sociale område hjemmel til efter aftale med justitsministeren at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen, er ikke udnyttet. I punkt 394 i vejledning nr. 11 af 15. februar 2011 (vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier), fremgår blandt andet følgende:

"I nogle tilfælde vil det være nødvendigt at afhente barnet eller den unge i den dagsinstitution eller skole, som han eller hun går i. Dette bør være undtagelsen, og det bør ikke ske, mens der er andre børn eller unge til stede.

Det er som nævnt væsentligt i alle tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om at gennemføre en foranstaltning tvangsmæssigt, at den trufne afgørelse gennemføres på en måde, der belaster barnet eller den unge mindst muligt. Heri ligger, at der skal udvises så meget hensynsfuldhed og skånsomhed som muligt i det enkelte tilfælde. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der skønnes at være behov for at bede om politiets bistand.

Henvendelsen til politiet bør så vidt muligt ske skriftligt, eventuelt ledsaget af et udskrift af børn og unge-udvalgets protokol vedrørende den trufne afgørelse. Henvendelsen skal angive, hvilken bistand der ønskes, og hvorfor det anses for nødvendigt med politiets bi-

stand til at hente barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsen kan endvidere anmode om, at politiet ikke optræder i uniform eller anvender politibiler, såfremt dette ud fra en konkret vurdering må anses for at være en fordel. Da en tvangsmæssig anbringelse ofte er en voldsom oplevelse for et barn eller en ung, vil det i de fleste tilfælde være hensigtsmæssigt, hvis politiet optræder i civil. I forbindelse med en afhentning af barnet eller den unge kan det blive nødvendigt med fysisk fastholdelse, men dette bør så vidt muligt undgås og kan kun foretages af politiet. Magtanvendelsen skal afpasses efter forholdene i den enkelte situation, og den må ikke gå ud over det strengt nødvendige. Det er i det hele taget vigtigt, at politiets bistand skal være en støtte til kommunalbestyrelsens fuldbyrdelse af afgørelsen, således at politiet kun går aktivt ind i fuldbyrdelsen, hvis situationen udvikler sig, så det er absolut påkrævet. Afhængig af den konkrete situation kan det være hensigtsmæssigt, at forældrene får mulighed for at ledsage barnet eller den unge til anbringelsesstedet. I alle tilfælde er det vigtigt, at barnet eller den unge ved, hvad der skal ske, og hvor barnet eller den unge bringes hen.”

I øvrigt henvises til svaret på SOU alm. del 118 (samlingen 2011-12).

Karen Hækkerup

/ Lars Møller Christiansen